

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy w Zgierzu, w sprawie z powództwa J. N. przeciwko W. W. o zapłatę, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.600 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 922 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w całości.

Rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego skarżący zarzucił błędną interpretację prawną charakteru wykonywanych prac, wybiórcze przywoływanie zapisów umowy z pominięciem istotnych zapisów, błędne ustalenie stanu faktycznego przez pominięcie dowodu z nagrania audio, błędne odczytanie daty wpisu kierownika budowy w dzienniku oraz niewyjaśnienie przyczyn porzucenia prac przez powoda, uniemożliwienie odbioru prac i niereagowanie na pisma wzywające do ukończenia robót, usunięcia usterek i rozliczenia się.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Stosownie do treści art. 505¹³ § 2 k.p.c., uzasadnienie sądu drugiej instancji w postępowaniu uproszczonym powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa, jeżeli sąd ten nie przeprowadził postępowania dowodowego. Sytuacja opisana w cytowanym przepisie miała miejsce w rozpoznawanej sprawie, bowiem Sąd Okręgowy, po dokonaniu analizy stanu faktycznego sprawy, podziela i przyjmuje za własne ustalenia Sądu I instancji stanowiące podstawę faktyczną rozstrzygnięcia przyjętego w zaskarżonym wyroku.

Podkreślenia wymaga, że w niniejszej sprawie strony zawarły umowę o dzieło. Powód bowiem dokonał wymiany drzwi wejściowych oraz drzwi do kotłowni nie ingerując w parametry techniczne budynku. Skoro umowa została zawarta w dniu 10 lipca 2014 roku, zatem zastosowanie znajdzie uchylony przepis art. 627¹ k.c. oraz przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego.

Wbrew zastrzeżeniom skarżącego, przedstawione w tej sprawie dowody zostały przez Sąd Rejonowy ocenione prawidłowo. Zarzuty skarżącego sprowadzają się w istocie do kwestionowania dokonanej przez Sąd pierwszej instancji swobodnej oceny dowodów, przysługującej z mocy art. 233 k.p.c. Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy wydając wyrok wziął pod uwagę zebrane dowody i w sposób prawidłowy przeanalizował je, wskazując jakie okoliczności uznał za udowodnione i na jakich w tej mierze oparł się dowodach. Ze zgromadzonego materiału dowodowego Sąd I instancji wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, zaś przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku motywy tej oceny nie wykazują nieprawidłowości w rozumowaniu, błędów logicznych bądź też niezgodności z doświadczeniem życiowym.

Przedstawione w apelacji zarzuty stanowią jedynie polemikę z prawidłowo poczynionymi ustaleniami Sądu Rejonowego i własną interpretacją zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego.

W rozpatrywanej sprawie pozwany zarzucił powodowi zamontowanie niewłaściwych drzwi do kotłowni, niezamontowanie rolety zewnętrznej przy drzwiach wejściowych oraz wady w montażu drzwi.

Twierdzenia pozwanego, jakoby powód nie wykonał należycie zobowiązania są gołosłowne i nie znajdują oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym. Natomiast co do montażu rolet, pozwany nie przedstawił wiarygodnych dowodów aby strony zawarły umowę w zakresie montażu rolety zewnętrznej przy drzwiach wejściowych.

Tym samym pozwany nie wykazał, iż zamontowane drzwi były niezgodne z zawartą przez niego umową.

Odnosząc się do zgłoszonego dowodu przez pozwanego z nagrania audio, wskazać należy, że pozwany mimo, że powołał go w sprzeczności to jednakże na rozprawie nie przedstawił nagrania audio ani nie wnosił o jego dopuszczenie. Tym samym zarzut pozwanego, jakoby Sąd I Instancji pominął w/w dowód nie zasługuje na uwzględnienie. Stosownie bowiem do rozkładu ciężaru dowodów, ujętego w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., obowiązkiem strony pozwanej było przedstawienie wszelkich dostępnych jej dowodów.

Podnoszona przez pozwanego okoliczność, iż powód żąda za wysokiej ceny za wykonaną usługę nie ma wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie. Strony bowiem wysokość zapłaty ustaliły w umowie.

Skoro zatem powód wykonał umowę, pozwany jest zobowiązany do zapłaty wynagrodzenia za wykonaną usługę.

Uwzględniając powyższe oraz brak ujawnienia okoliczności, które podlegają uwzględnieniu w postępowaniu odwoławczym z urzędu Sąd Odwoławczy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację.